

“Quan vaig proposar a l'editor d'escriure ‘Els fills del Grial’ no sabia res del Grial”

Peter Berling (Meseritz-Obrawalde, antiga Prússia, i actualment Obrzyce, Polònia, 1934) ha deixat de produir films per produir *best-sellers* de novel·la històrica, si bé encara fa papers curts en grans pel·lícules. Ha estat molt llegida la seva pentalogia *Els fills del Grial*. El darrer llibre que ha escrit és *A l'ombra de les dagues, el paradís*, traduït, de l'alemany, per Columna.

—Què us va fer decidir a fer d'escriptor?

—No ho vaig pas escollir, m'hi van forçar. Va ser quan produïa el *Francesco* de la Cavani, a final dels 80. En una conferència de premsa a Munic van demanar qui escriuria el llibre del film i tot l'equip em va assenyalar a mi. Vaig tornar a Roma i per primer cop vaig veure la pel·lícula sencera i no em va agradar. No volia escriure'l, però l'editor em va coaccionar, i que ho fes des del punt de vista del bisbe d'Assís, paper que jo mateix havia interpretat. El llibre va tenir molt d'èxit de públic i de crítica. Era una cosa nova, la novel·la històrica. Només hi havia hagut *El nom de la rosa* i els crítics no consideraven que la novel·la històrica fos literatura.

—I ara ja sí?

—Ara tampoc, perquè són llibres d'èxit i la crítica no s'ocupa dels *best-sellers*. El meu segon llibre també va tenir molt d'èxit i la crítica ja no en va parlar. Havia parlat del primer perquè no sabien que tindria èxit.

—Sabeu quina és la clau del vostre èxit?

—Que no parteixo d'un punt de vista intel·lectual, sinó visual. Escric les novel·les com si fossin films, els films que m'agradaria veure. I la fantasia és de franc i es pot fer tot, no hi ha impediments tècnics ni financers.

—Què us agradaria més haver escrit, *El nom de la rosa* o *El codi da Vinci*?

—*El nom de la rosa*. Seria incapaç d'escriure ni una sola pàgina d'*El codi da Vinci*. M'agradaria obtenir el seu èxit, però no haver-lo escrit. La novel·la d'Eco no és la típica novel·la històrica. Eco, que conec molt bé, vol transmetre la pròpia opinió sobre el corrent nominalista. El que no m'agrada tant és l'adaptació cinematogràfica.

Peter Berling, autor de la novel·la *A l'ombra de les dagues, el paradís*, traduïda per Columna.

—Per què no podrieu escriure *El codi da Vinci*?

—Perquè sé massa sobre història i no podria saltar-me-la. Cal ser ignorant i simplificador com Brown. Com quan era productor i no podia produir cap pel·lícula pornogràfica d'èxit. Tinc massa idees, massa fantasies, per produir un porno d'èxit. Els productors de porno són persones amb les quals no mantindria cap conversa. Tenen un humor particular que no comparteixo.

—Què us va fer interessar pel *Grial*?

—El títol. Arran de l'èxit de *Francesco*, l'editor em va dir, “has d'escriure una gran novel·la” i jo li vaig dir, sense pensar-m'ho, *Els fills del Grial*, de forma impulsiva, sense saber res del *Grial*. Va trobar que era un gran títol i com que era un títol potent, la novel·la, convertida després en una sèrie, va funcionar molt bé.

—Parleu sempre dels templers. Quina és la vostra teoria sobre la seva aniquilació?

—És més clara que no pas la creació, perquè ningú no sap quan ni qui els va fundar. El rei francès els elimina perquè volien fundar un territori propi al sud de França. Ja havia eliminat els càtars per poder tenir accés a la Mediterrània. A més, el rei estava molt endeutat amb ells. Eren molt rics. Es pot dir que van ser els primers banquers d'Europa, perquè van crear una espècie de xecs, uns documents que es podien cobrar a diverses ciutats. També tenien el monopoli del transport marítim, amb els hospitalers. L'error de l'orde va ser que volien un estat sobirà i no es van conformar amb Xipre.

—El tresor dels templers sí que és un misteri, no?

—Sí. És una llacuna històrica. L'estat francès ha hagut de declarar zona militar protegida el lloc on podria estar enterrat perquè la gent no parava d'excavar-hi,

—Sort, per als escriptors de novel·la històrica, que el misteri superi la història documentada, no?

—Efectivament. S'hi accepten tota mena de fantasies i s'hi poden fer totes les hipòtesis. La idea d'establir un país al sud de França, per exemple, no és demostrada del tot. El que no van ser és braç armat del Priorat de Sió.

Lluís Bonada